“Ne boste ostali zapuščene sirote za Menoj prišel bom k vam!” (Janez 14, 18)
Dne 19. januarja 1844, zvečer

1 “Ne boste ostali zapuščene sirote za Menoj, prišel bom k vam!”
2 To besedilo pripoveduje zopet popolnoma isto, kar je prvič, pred vami, kar vam vedno govorim in kar potrjujem zopet zvesto in živo v tem trenutku, s tem novim darilom.
3 “Ne boste ostali zapuščene sirote!”, temveč kakor je tudi rečeno: “Ostal bom z vami do konca časov!”, vendar seveda ne v vaši posvetni bistrosti in veliki učenosti, ki se Mi gabita, temveč v ljubezni in ponižnosti vašega srca.
4 “Ne boste ostali zapuščene sirote!” ne pomeni morda: “Opremil vas bom s knjigami vseh vrst in poleg njih s cerkvami, nabito polnimi rezbarij in z Mojim likom, upodobljenim in izrezbarjenim v vseh mogočih dogajanjih, kar vse skupaj spada v kraljestvo poganov!” Vsako zunanje opazovanje pripada posvetništvu in ovira odprtje notranjega vida, kakor pri tistem človeku, ki zato, ker ne zapre oči, ne more zaspati in v spanju še manj sanjati, kar je notranje opazovanje tistega, kar pripada svetu duhov.
5 Prav tako vas ne bom zapustil kot sirote, če bi z Mojo dopustitvijo dovolil, da bi pričeli delati na množici zunanjih bučnih predstav, ki bi se nanašale Name in bi obenem iz vašega razuma mogli spisati prav tako veliko, če ne še večjo količino knjig, v katerih bi iskali resnico enako, kakor stavite v srečelovu, ko nihče ne ve ali bo izžrebana številka, na katero je stavil, marveč stavi vsak kar tja na dobro srečo. In če pri tem številka po naključju zadane, potem enako malo ve za vzrok uspeha kot nasprotno, za vzrok neuspeha. Kajti vsak igralec meni, da bo njegova številka uspešna; saj drugače gotovo ne bi stavil nanjo. Šele v nadaljevanju se mu posveti, da je bila namreč neka druga številka boljša. Potem seveda govori: “Ampak že na papirju sem imel to številko, - le zakaj sem moral izbrati neko drugo?”
6 In glejte, ta primer se natančno prilega vsemu velikemu številu pisateljev. Vsak med njimi je mnenja, da je tako ali drugače zadel žebelj na glavico. Vendar ne traja dolgo, kar se že pojavi neki drugi, ki prvemu dokaže na las natančno, da je neznansko zgrešil. In tako gre to naprej in naprej in na koncu ve zadnji prav tako malo kot prvi, ali je zadel žebelj na glavico ali ne.
7 Ako komu sem ter tja uspe najti resnico v tej ali oni stroki, kljub temu ne ve, ali jo je zares našel ali ne. Edino merilo zanj je, ali je izvabil posvetnosti splošno odobravanje, pri čemer ne upošteva, da za takšno ploskanje ni potrebno prav veliko.
8 S pisateljevanjem je potrebno postopati enako, kakor to počnejo srečelovci z žrebanjem svojih srečk, namreč vse prav pomešati, da se nihče več ne spozna, kaj je pisatelj takole čisto zares in pravzaprav nameraval in že izostane zaradi veličastnosti takšnega dela vsa objeda in pisatelj je nato s svojim delom očitno potegnil na suho neko svetovno uspešnico.
9 Vendar vprašam: “Je morda Sveti Duh, ki ga obljubljam, v takšnih delih?” Oh ne! Resnično, ta so sirote; ampak pri njih Me ni! Zanje besedilo, ki ga obravnavamo tukaj,

ne velja.
10 Toda morda velja za podobarje, bakrorezce, kiparje in pozlatarje, ki se ukvarjajo prav posebej z upodobitvami tako imenovanih svetih predmetov - če pa jih plačate, vam upodobijo tudi bitke in še najrazličnejše druge opolzke prizore. Povem vam: tudi oni so sirote in besedilo nima z njimi nič skupnega.
11 Morda so to vendarle pesniki pridigarskih in molitvenih knjig, kakor tudi glasbeno nadarjeni skladatelji tako imenovane cerkvene glasbe? Oh ne! Tudi zanje ne velja to besedilo; kajti tudi oni obračajo plašč po vetru in so pripravljeni za denar storiti vse. Prvi piše danes neko vzvišeno pevsko skladbo, neko molitev, neko hvalnico Boga, ki Davidu, takole od zunaj gledano, ne bi prizadejala nobene sramote, če bi jo bil napisal; jutri pa napiše, če ga plačajo, z istim navdušenjem vzvišeno pesem o prileţnici nekega velikaša in v nujnem primeru tudi nagrobni napis za poginulega naročnega kužka kake princese. Drugi pa sklada danes neko duhovno pevsko predstavo, takoj za njo, če ga plačajo, pa tudi balet ali še nižjo plesno glasbo.
12 Vprašanje: Se iz tega res vidi delovanje Svetega Duha? - Dejal bi: Ne; in ako ga ne najdem Jaz, ga boste vi zanesljivo še manj, pa če bi ga iskali s svetilkami, v katerih bi namesto brleče sveče sijalo osrednje sonce.
13 Toda najbrž bo potem Sveti Duh v modrih državnih zakonih, v vojnih zakonih, raznovrstnih predpisih ali celo v raznih ostrih cerkvenih zakonih za vzdrževanja reda? - Resnično, ne najdem Ga!
14 Zakaj pa ne? Ker vsemu temu nisem osnova jaz, marveč nasprotno posvetne vladarske prednosti. Vsi hočejo vladati; cesar in kralj, knez, grof, baron, vitez, plemeniti gospod, trgovec, meščan, tudi kmet in od cesarja navzdol vsi njegovi uradniki, kot da bi bili skoraj vsepovsod vsi cesarjeva oseba sama.
15 Seveda morajo biti in cesar in kralj in knez; *toda ne zaradi vladanja, temveč zaradi vodenja, da s svojim vodenjem usmerijo ljudi k Meni.* Toda ljudi pogosto od Mene odvrnejo in jih usmerijo k svetu, ne krepijo jih, marveč slabijo, da bi jih v njihovi šibkosti tem lažje obvladovali.
16 Vprašanje: Je to učinek Svetega Duha, ako oblastnik v svojih podložnikih ne vidi drugega kakor svoje tlačane, ki jih zmore njegova beseda uničiti v vsakem trenutku, le da jo izgovori? - Vladar naj bo vodja in tolažnik svojega ljudstva in naj mu da zakone, ki ne izvirajo iz poganskih, temveč iz Mojih in jih pojasnjujejo; potem bo pravi vladar in Sveti Duh bo z njim, kakor je deloval z Davidom in še z drugimi vladarji, ki so to zaslužili.
17 Toda pri izumljanju vseh mogočih strojev, ki naredijo človeške roke odvečne, v pospeševanju industrije, v gradnji železnic in v izgradnji velikih vojnih sil, večno nikoli

ne deluje Sveti Duh! Kajti vse to je bila vsakdanjost tudi pred Grešnim potopom (Grešni potop: bil je posledica prave poplave grehov; vesoljni potop, ki pa to ni bil v dobesednem smislu, saj je bil omejen) za časa Noeta, zaradi vpliva posvetnega duha, ki je v svoji celosti hudič. Tako je bilo tudi v Sodomi in Gomori in v Babilonu.
18 Kdo bo potem še trdil, da naj bi bil to vpliv Svetega Duha? Prav tako je še vedno sledila takšnemu delovanju, ki je bilo prej kot ne nasprotno delovanju Svetega Duha, neka mogočna obsodba; in tudi sedaj jo imam že pripravljeno, da bi z njo pokazal, da Moj Sveti Duh v sedanjem delovanju sveta ni prav *nikjer* prisoten, zato je tudi ves ta svet ena popolna sirota. Pustil pa bom tej posvetnosti, naj se še nekaj časa vzpenja, dokler ne bo dosegla pravšnjo višino za pad in potem - en blisk od vzhoda do zahoda in v tej luči se bo pokazalo, koliko vplivov Svetega Duha je sedaj prisotnih na svetu!
19 Ja, če je s to stvarjo tako, kje so pa potem tisti, katere ne bom zapustil kot sirote?
20 Povem vam: sem in tja se že najdejo; vendar so sedaj že skoraj bolj redki kot veliki diamanti v kroni. Ti živijo preprosto, odmaknjeni od sveta in *njihovo veselje* sem Jaz in predmet njihovih pogovorov sem prav tako Jaz. Zakaj pa? Kajti iz ust prekipeva, česar je srce polno! Jaz sem tudi predmet, s katerim se ukvarja njihovo srce in vse ostalo na svetu jim je vredno toliko kot piškav oreh.
21 Ti resnično niso sirote, kajti Jaz sem sredi njih, govorim vsak dan z njimi in jih sam učim in vzgajam. Ti vedno slišijo Moj glas in ga spoznajo kot glas pravega pastirja in ne kot plačančevega, kateremu ne sledijo, ker je glas nekega kupljivega najemnika. Torej ti so tisti, na katere se nanaša besedilo, ki je pred nami.
22 Ne potrebujem učenjakov, pesnikov, podobarjev in skladateljev, izumiteljev strojev in dajalcev posvetnih zakonov,marveč *ponižna, Mene ljubeča srca.* Kjer jih najdem, že sam dodam vse ostalo in to zanesljivo na boljši način, kakor si izmisli posvetnost; in potem bo vse vpliv Svetega Duha in nobenih sirot ne bo več na svetu. Res pa je tudi, da so zelo redki tisti, katerih uho je sprejemljivo za Moj glas.
23 Menim, da boste iz vsega, kar sem vam povedal, zlahka doumeli, kdo so tisti, za katere je napisano to besedilo. Da spadate tudi vi v tem času mednje, za to priča besedilo, ki je pred vami. Toda šele ko boste delovali popolnoma v skladu s tem, vam bo prišlo veliko prepričanje o resnici. To pomnite! Amen.”

Jakob Lorber
Pojasnila svetopisemskih besedil